

Publicerad 2008-03-03 21:37 av rolf

Dagen är slut

Dagen är slut
går sakteligen mot mörker

Storstadens söndersprängda natt
klistrar sig på min utfrysta själ

Bortsprungna drömmar
ryms ej i den lenaste röst

Den klara stämman viskar
smekamt fram

Som en framflytande ton
på det fallande höstlövet

I en iskall bäck
norr om paradiset

Där vi båda ska falla
in i samma stämma
du i dur jag i moll

Bedjande änglaköriska
smek min kind

Förbanna dig över min själ
du Guds trogne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rolf med Poeter.se id #21851 innehar upphovsrätten